

First records of Symphyla (Myriapoda) from Bulgaria

Ulf SCHELLER, Pavel STOEV

SCHELLER U., STOEV P. 2006. First records of Symphyla (Myriapoda) from Bulgaria. – *Historia naturalis bulgarica*, 17: 35-37.

Abstract. The Symphyla are reported from Bulgaria for the first time viz. *ScutigereLLa palmonii* Michelbacher, 1942 (ScutigereLLidae), and *SymphyleLLa vulgaris* (Hansen, 1903) (Scolopendrellidae). The world distribution of the two species is summarized.

Key words: Myriapoda, Symphyla, first records, Bulgaria

Introduction

Although the first species of Symphyla was described already in 1763 and representatives of the group are common in soil and litter round the world they have not yet been investigated in Bulgaria. They have not been subjected to any study and have been mentioned only shortly in a few general overviews and textbooks.

Thus, ANGELOV et al. (1963) mentioned the genus *Scolopendrella* without neither delimitation of the genus nor giving any species or locality information. Similarly both GOLEMANSKY (1998) and GENOV et al. (1999) reported the occurrence of *ScutigereLLa immaculata* (Newport, 1845) in Bulgaria, but both the identity of their species and localities are unknown. These records have most likely been based upon the authors' assumptions rather than upon observations with solid taxonomic background.

Symphylans are here reliably reported for the first time from Bulgaria (Fig. 1). The material was collected by the second author and Boyan Petrov, both from the National Museum of Natural History, Sofia (NMNHS). The identification has been made by the first author and the material is currently deposited at the Non Insect Invertebrates Department, NMNHS.

Systematics

Family SCUTIGERELLIDAE Bagnall, 1913

Genus *ScutigereLLa* Ryder, 1882

ScutigereLLa palmonii Michelbacher, 1942

Material examined: 4 adults (2 ♂♂, 1 ♀, 1 sex?), Sungurlare District, East Stara Planina Mts, between the villages Dabovitsa and Beronovo, broad-leaved forest, under stones, alt. 400 m., 31 December 1993, P. Stoev leg.; 1 adult (♀), 1 subadult (sex?), Petrich District, volcanic hill Kozhuha, under stone, 10 April 1993, B. Petrov leg.

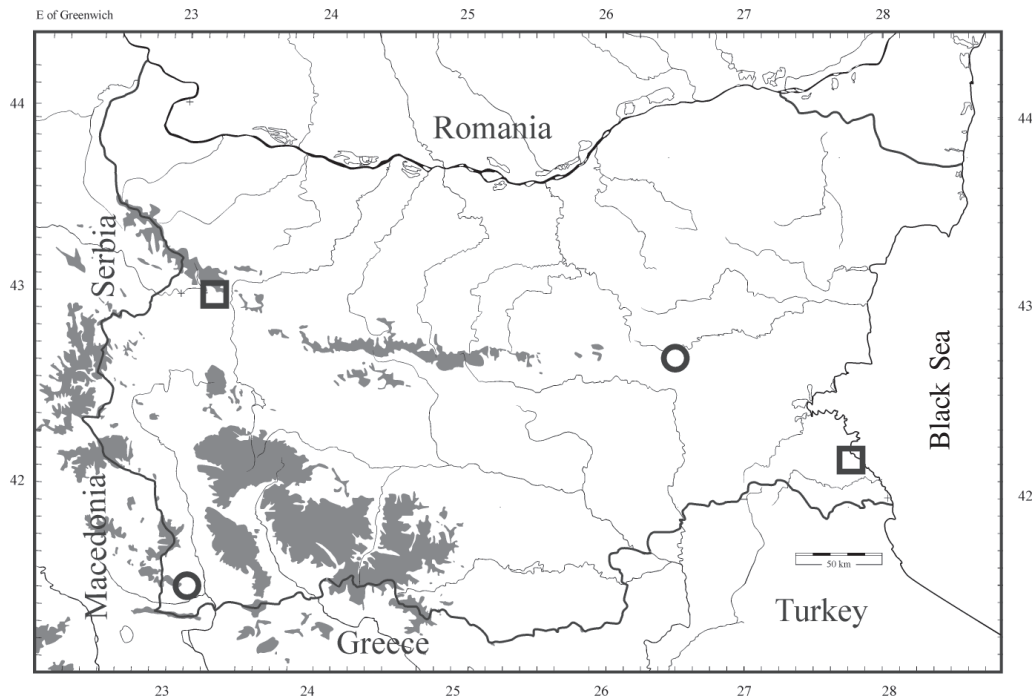

Fig. 1. Distribution of Symphyla in Bulgaria: empty circle – *Scutigera palmonii*; empty square – *Symphylella vulgaris*

General distribution. There are reports from Great Britain, Germany, France, Spain, Italy, Croatia and Slovakia, Georgia and Israel, but the range might be larger since the species was not described until 1942 and some older reports of *S. immaculata* (Newport) may include *S. palmonii*.

Remarks. Although the original description (MICHELbacher, 1942) is detailed and of high quality and the species later, in connection with synonymizing with *S. nodicercus* Michelbacher (SCHELLER, 1986), was redescribed, its taxonomic status is uncertain. Like many species in the genus it is not exactly delimited and may still be considered as unclear.

Family **SCOLOPENDRELLIDAE** Bagnall, 1913

Genus *Symphylella* Silvestri, 1903

Symphylella vulgaris (Hansen, 1903)

Material examined: 2 adults (♀♀), Burgas District, between Achtopol and Varvara, halophilous habitat, 31 August 2004, P. Stoev leg.; 1 adult (♀), Sofia District, Vrachanska Planina Mts, Lakatnik railway station, under stone, 21 March 1993, P. Stoev & B. Petrov leg.

General distribution. The species is common and widely distributed. After the retreat of the quaternary ice it has dispersed into the north-temperate zone in Scandinavia at least up to a line near 64°N in Norway and near 66°N in Sweden. It has been reported from about twenty countries in Europe down to Spain, Italy and Greece. Outside Europe it is known from Asia (from Turkey to Japan), Africa (many countries in the north and middle) and from the US, Mexico and New Zealand. *Symphylella vulgaris* has its main area

in Europe and occurs there not only in natural habitats but also often in gardens and hothouses. It has probably been introduced in some of the above mentioned distant countries by human activities.

Acknowledgements

We are obliged to Mr. Boyan Petrov, who provided part of the studied material. Thanks are directed also to Dr. Dobrin Dobrev (Institute of Zoology, Sofia) and Dr. Albena Lapeva-Gjonova (Sofia University) for kind help with the map and literature check-up.

References

- ANGELOV A., BOZHKOV D., VIHODTSEVSKI N., JOSIFOV M. 1963. Fauna of Bulgaria. [Concise identification key. Invertebrates.]. Narodna Prosveta Publishing House, Sofia, 406 pp. (In Bulgarian).
GENOV T., BISERKOV V., GEORGIEV B. 1999. [Zoology. Concise course.] Academic Publishing House Prof. Marin Drinov and Pensoft Publishers, Sofia, 329 pp. (In Bulgarian).
GOLEMANSKY V. 1998. [Zoology of invertebrate animals.] Episkop Konstantin Preslavski Publishing House, Shumen, 236 pp. (In Bulgarian).
MICHELbacher A.E. 1942. A synopsis of the genus *Scutigereilla* (Symphyla: Scutigereillidae). – Annals of the entomological Society of America, **35**(3): 267-288.
SCHELLER U. 1986. Symphyla from the United States and Mexico. – In: Reddell J.R. (ed.) Studies on the cave and endogean fauna of North America. Texas Memorial Museum, Speleological Monographs, **1**: 87-125.

Received: 02.10.2004

Authors' addresses:

Dr. Ulf Scheller
Häggeboholm,
Häggesled,
53194 Järpås, Sweden
E-mail: ulf.scheller@telia.com

Dr. Pavel Stoev
National Museum of Natural History
Tsar Osvoboditel Blvd. 1
Sofia 1000, Bulgaria
E-mail: stoev@nmnh.bas.bg

Първо съобщение на Symphyla (Myriapoda) от България

УЛФ ШЕЛЕР, ПАВЕЛ СТОЕВ

(Р е з ю м е)

Представители на клас Symphyla са установени за първи път от територията на България. Това са *Scutigereilla palmonii* Michelbacher, 1942 (Scutigereillidae) и *Symphylella vulgaris* (Hansen, 1903) (Scolopendrellidae). Представено е световното разпространение на двата вида.

Двадесет и втори европейски колоквиум по арахнология

Павел СТОЕВ

Едно значимо научно събитие – Двадесет и вторият европейски колоквиум по арахнология – развълнува българската зоологична гилдия през горещото лято на 2005 г. От дълги години в страната не бе провеждан зоологичен симпозиум, който да събере на едно място учени от толкова много европейски (и не само) страни. В дните между 1 и 6 август благоевградчани станаха свидетели на едно интересно явление – градът изведнъж се напълни с хора, носещи еднакви фланелки, украсени с паяка *Uroctea durandi*. Те оживено разговаряха помежду си за скорпиони, паяци, сенокосци и техните родственици.

Организиран от Института по зоология (ИЗ) и Националния природонаучен музей (НПМ) с помощта на Европейската асоциация по арахнология, Колоквиумът бе поредното доказателство за това, че българската арахнологична школа е на високо ниво и заслужава да бъде домакин на подобно престижно мероприятие. За място на срещата бе избран Американският университет в Благоевград, който предостави добре оборудваната си конферентна зала и осигури технически представянето на докладите.

Общо 95 делегати от 27 страни уважиха симпозиума, като най-много участници имаше от Германия (11), Белгия (11), България (8), Англия (6), Испания (5) и Швейцария (5). По-малобройни или единици бяха гостите от Австрия, Гърция, Дания, Индия, Италия, Казахстан, Македония, Португалия, Румъния, Русия, САЩ, Словакия, Словения, Турция, Украйна, Унгария, Финландия, Франция, Холандия, Чехия и Швеция. Сред присъстващите заслужава да бъдат споменати изтъкнатите арахнолози г-р Volker Mahner - директор на Природонаучния музей в Женева, проф. Joachim Naurel от Института по екология към Техническия университет в Берлин, г-р Peter van Helsdingen от Природонаучния музей в Лайден, проф. Jean-Pierre Maelfait от Института по опазване на природата в Брюксел и проф. Jan Vachar от Карловия университет в Прага. Научни доклади и постери бяха представени в почти всички области на арахнологията, но най-многобройни бяха тези с таксономична, филогенетична, зоогеографска и екологична насоченост. Сред тях заслужава да бъдат отбелязани докладите на г-р Jason Dunlop от Природонаучния музей в Берлин, който представи обобщен анализ на еволюцията на паякообразните животни, и тези на Dr. Matjaž Kuntner от Института по биология в Любляна, който анализира систематиката и еволюцията на тропическите нимфалидни паяци. Нови за науката видове паяци, опилиони и скорпиони бяха съобщени от Европа, Африка и Азия.

В заключителния ден на срещата с едноминутно мълчание бе почетепа паметта на един от най-видните европейски зоолози – проф. Konrad Thaler от Университета в Инсбрук, който в продължение на 40 години изследва високопланинските животни и публикува множество статии върху систематиката на паяците. Вестта за неочакваната му смърт само броени дни преди започването на срещата дълбоко натъжи всички неговии колеги и приятели, пристигнали с надеждата, че ще го видят отново.

Тежестта по организацията на Колоквиума падна изцяло на плещите на главния организатор – доайнът на българската аранеология г-р Христо Делчев (ИЗ) – и неговата „канадска полиция“, както нарича той екипа си от по-млади сътрудници. Съ-председател на срещата бе г-р Петър Берон (НПМ), който въпреки голямата си ангажираност като заместник председател на Народното събрание, намери време да участва в подготовката му, а също така и да отправи приветствено слово към делегатите. В организацията взеха дейно участие и г-р С. Лазаров, г-р Г. Блазоев, г-р М. Лангуров, г-р Т. Любомиров, г-р С. Абджиев (всички от ИЗ-БАН), г-р В. Пенева (ЦАОЕ-БАН), г-р П. Митов (Биологически факултет на СУ), г-р П. Стоев, Б. Петров и С. Тошева (НПМ-БАН), Р. Георгиева и А. Пулев (Исторически музей в Благоевград).